

IEDEREEN IS VERDACHT

Klucht in vier bedrijven

door

ANKE STEFFERS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **IEDEREEN IS VERDACHT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANKE STEFFERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2019 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Opa Cor (65-50): Leuke, geïnteresseerde opa die gek is op zijn kleindochters.

Thomas (50-55): Campingdirecteur, aardige, maar wat nerveuze kerel.

Bart Verburg (45-50): Vader van Linda en Pien, doet zijn best om er een leuke vakantie van te maken, want hij haat kamperen.

Spike (30-35): Vriend van Linda, bijzondere jongen, lijkt een leeghoofd, maar is dat absoluut niet. Praat een beetje lizig.

Toos (rond de 50): De toiletjuffrouw. Haar missie is alle toiletten en de toiletgebouwen blinkend schoon te houden. Heeft een hekel aan remsporen, wc-papiertjes op de grond, modder e.d. en heeft er een dagtaak aan de wc's te laten shinen – *moet gespeeld worden door een speler die de lachers altijd goed op haar hand weet te krijgen.*

Truus (rond de 45): Vaste campinggast, bemoeizuchtig type, roddelaarster, maar met het hart op de juiste plaats.

Claire (35-40): Onaardige, arrogante kakmadam en rijk.

Linda Verburg (rond de 25): Dochter van Bart, lui en verwend, maar niet onaardig.

Pien Verburg (rond de 20): Spontane, leuke meid.

Met de leeftijden kan geschoven worden.

DECOR:

Een kampeerveldje op een camping. Met een groene achterwand, een groen tapijt en wat bomen in potten of kerstbomen op houten kruisen. De grote caravan waarover gesproken wordt en het Volkswagenbusje kunnen voor een deel op de wanden geschilderd worden. Ook kan gekozen worden voor links een deur met een afstaptrapje en rechts een gespannen luifel die het busje en de grote caravan uitbeelden.

EERSTE BEDRIJF

(bij het opengaan van het doek is te zien hoe Bart bezig is met het opzetten van een tent. Hij is echt nog in de beginfase. Pien staat erbij met een beschrijving die zij linksom en rechtsom keert en nog eens omdraait en nog eens. Ze doet echt haar best om haar vader te helpen. Het verloopt niet bepaald soepel)

PIEN: Heb je die twee rode stokken allebei gevonden?

BART: Rode stokken? De stokken zijn allemaal grijs, van aluminium. Hoe komt die stomme beschrijving nou aan rood?

PIEN: Dat weet ik ook niet. Ik lees gewoon voor wat hier staat... *(Pien pakt wat stokken op)* Oh kijk, pap. Er staan stippen op. Deze heeft gele stippen. Deze groene. Ah, deze heeft rode.

BART: Nee, dat maakt het allemaal stukken minder ingewikkeld.

PIEN: Ja... wel toch?

BART: Rood, groen, pimpelpaars, hoeveel kleuren zijn er?

PIEN: De kleuren zijn stokken die bij elkaar horen. Ik vind het wel duidelijk eigenlijk.

BART: Ja, jij.

PIEN: Pap, je hebt toch vaker gekampeerd?

BART: Samen met jullie en met je moeder, ja. Die was hier altijd heel erg handig in. Ze gaf mij opdrachten; houd die stok omhoog, trek het doek strak, sla die haring de grond in.

PIEN: Dus op die momenten ging het... goed samen?

BART: Pien, ik haat kamperen. Ik heb kamperen altijd gehaat. Geef mij maar een luxe appartement of een hotel met uitzicht op de koraalblauwe Middellandse zee, in plaats van koken op een gasstelletje en een bed van lucht.

PIEN: Wat doen we hier dan?

BART: Gewoon... het is... het is... noem het een traditie.

PIEN: *(kijkt haar vader doordringend aan)* Wie heeft je overgehaald?

BART: Huh? Niemand. Het is gewoon iets... een jaarlijks iets van de familie Verburg.

PIEN: Linda zal het niet geweest zijn. En haar vriend al helemaal niet.

BART: Op zich vond Spike het wel wat.

PIEN: *(vol verbazing)* Zei hij dat?

BART: Hij zei het op de Spike-manier.

PIEN: Hij haalde zijn schouders op?

BART: Yep. *(zucht)* Goed, ik heb vier stokken gevonden met rode stipjes. Welke moeten nou in elkaar?

PIEN: Elke kant van de tent heeft twee rode stokken dus er horen er twee in elkaar. *(Bart begint het te proberen met de stokken en doet dit nogal onhandig)* Heeft opa je zover gekregen?

BART: Huh? Voor wat?

PIEN: Om te gaan kamperen.

BART: Pien, we gaan toch elk jaar?

PIEN: Ja, maar dat was omdat mama altijd zo graag wilde.

BART: Jullie hebben er ook altijd van genoten.

PIEN: Ja, dat is wel zo. *(Thomas komt op vanaf rechts)*

THOMAS: Goedemiddag, welkom op camping Achter de Heuvel, ik ben Thomas Maasakker. Lukt het allemaal?

PIEN: Ja hoor... een soort van.

THOMAS: Als u een tent hebt die voor veel kopzorgen zorgt, wij hebben een aantal mensen in dienst die eventueel kunnen helpen.

BART: Nee hoor, ik heb deze tent al menigmaal opgezet. Het gaat wel lukken.

THOMAS: *(bekijkt de stokken en zeilen op de grond, alles ligt door elkaar)* U bent vol van vertrouwen, mooi! Hebben jullie wellicht nog andere vragen?

BART: Ik denk dat we alles wel zo'n beetje weten.

THOMAS: En anders zijn er altijd de dames van de receptie die u overal mee kunnen helpen.

PIEN: Ik heb wel een vraag. Is het raadzaam broodjes te reserveren voor de volgende morgen of wordt er veel afgebakken?

THOMAS: Precies wat u zegt. Er wordt veel gebakken, maar misgrijpen, vindt niemand leuk. Even reserveren is dus zeker aan te raden. Het reserveringsbriefje zit in het welkomstpakket.

PIEN: Oh ja, ik heb iets gezien, ja.

THOMAS: U hebt drie plekjes gereserveerd op dit veldje, toch?

BART: Ja, mijn andere dochter komt nog met haar vriend en mijn vader kan elk moment arriveren.

THOMAS: Prima. Nogmaals, als jullie iets nodig hebben... Bij de receptie weten ze alles en ook in de snackbar en het restaurant weten diverse medewerkers van de hoed en de rand. Ik wens jullie een hele aangename en prettige vakantie!

PIEN: Dank u wel. Gaat wel lukken, denk ik.

THOMAS: Tot ziens!

BART: Dag. *(Thomas af)*

PIEN: Leuk dat hij even komt buurten.

BART: Dat zal hij toch vast niet bij elke gast doen... *(Linda en Spike komen op vanaf rechts met beiden twee grote boodschappentassen)*

LINDA: Wat is het bloedverziedend heet! Pffff. (*Linda en Spike zetten de tassen neer*)

PIEN: Hey zus, hey Spike! (*Spike maakt een wat grommend hallo-geluid, Linda reageert niet*)

LINDA: Pap, weet je zeker dat jij die tent opzet?

BART: Ik heb echt wel vaker een tent opgezet, Linda. Dit gaat mij lukken.

LINDA: Kijk je uit dat je niet door je rug gaat?

BART: Linda, ik ben in de bloei van mijn leven, sport 4 keer per week en wandel elke dag een rondje. Ik kan wel wat hebben, hoor.

LINDA: Wij hebben in de auto besloten in de openlucht te slapen. Veel te heet in zo'n tentje. En vergeet het opzetten niet. Daarvoor is het helemaal veel te warm. (*Spike pakt twee tuinstoelen uit een boodschappentas en zet deze neer aan de linkerzijde van het podium. Hij en Linda gaan er in zitten*)

PIEN: Je weet dat je in de buitenlucht een prooi bent voor muggen en andere beestjes, hè?

LINDA: Ik heb zes soorten sprays en rollers bij me. Geen mug die het in zijn hoofd haalt mij te prikken.

SPIKE: Kop!

LINDA: Wat?

SPIKE: Een mug heeft geen hoofd, een mug heeft een kop.

BART: Gelukt! De twee rode stokken zitten in elkaar. En die twee andere rode stokken ook. Volgende stap, Pien.

LINDA: (*geniet zichtbaar*) Dit is het beste wat er is. Anderen zich in het zweet zien werken en zelf niks hoeven doen. (*Spike laat weer een gromgeluid horen*) Hoe laat komt opa, pap?

BART: (*reageert niet, is veel te druk*)

LINDA: Vaders, hoe laat komt opa?

BART: (*kijkt verstoord naar Linda*) Ik ben bezig, Linda.

LINDA: Pien, weet jij het?

PIEN: Het is opa. Die is nooit op tijd. Zijn busje is waarschijnlijk al zes keer oververhit geraakt en hij is vast weer vergeten te tanken.

BART: Opa wordt oud.

PIEN: Opa is altijd een beetje maf geweest. En beetje een verstrooide professor.

LINDA: Hoe vaak hij niet verdwaalde als wij met hem mee gingen. Hij is altijd overal druk mee, behalve met dat waarmee hij druk moet zijn.

SPIKE: Opa is the Boss!

LINDA: Dat is 't ie!

BART: Het zal mij niet verbazen als hij niet eens komt opdagen. Dat hij het vergeten is. *(er komt een tennisbal het podium op vanaf een hoog punt)*

LINDA: Wat is dat nou?

SPIKE: *(pakt de bal op)* Dit Linda, heet een tennisbal en wordt gebruikt bij de balsport tennis.

LINDA: Waar komt die vandaan dan?

PIEN: Er zit een tennisbaan achter deze bosjes. *(wijst)*

LINDA: Wie gaat er met dit weer nou tennissen? Dan wil je wel heel graag dood.

SPIKE: *(luid)* Van onderen. *(gooit de bal terug. Vanaf links komt Toos oplopen. Achter zich aan trekt zij een bolderkar die vol staat en ligt met wc rollen, papieren handdoekjes, emmers, doeken, wc-borstels e.d.)*

TOOS: Kijk er eens aan. Nieuwe mensen op de camping. Het is goed dat ik u tref, want dan kan ik u allen direct duidelijk maken, dat wij hier een nette camping zijn.

LINDA: Waarom denkt u dat wij denken dat dit niet zo is?

TOOS: Hoor er eens, mevrouw, ik heb hier al van alles meegemaakt. De ergste kakmadammen zijn de grootste viespeuken. Ze voelen zich boven mijn regels verheven.

BART: Op elke camping heb je toch huisregels?

TOOS: Nee, ik heb het over de toiletten.

LINDA: De toiletten?

TOOS: Ja, de toiletten. Die zijn mijn kindjes. Ik ben Toos en ik ben verantwoordelijk voor het wel en wee van de toiletten. En daarmee bedoel ik, dat ik ervoor zorg dat de toiletten én de toiletgebouwen er zo bij liggen en staan, dat zelfs Koningin Maxima er graag op zou plaatsnemen.

SPIKE: U bent de toiletjuffrouw?

TOOS: Zo word ik inderdaad wel eens genoemd, maar ik ben veel meer dan dat. U zult het zien als u straks het toilet een bezoekje brengt. De toiletten blinken alsof ze nieuw zijn, de geur van ingetrokken urine ga je op mijn toiletjes niet ruiken. En ook alle kranen en waterleidingen glimmen of het net gepoetst zilver is.

BART: U neemt uw baan behoorlijk serieus.

TOOS: Het is mijn baan, dus ja! Mijn regels zijn simpel. Zorg er bij het verlaten van het toiletgebouw voor, na het gebruik van toilet slash wasbakje, dat u het net zo achterlaat als op de wijze zoals u het aantrof.

LINDA: Het is toch een camping? Daar heb je toch de schoonmaakdienst voor?

TOOS: (*streng*) Jongedame. Mocht u een grote boodschap hebben gedaan, dan verwacht ik dat u de toiletborstel even uit zijn houdertje haalt en door de pot beweegt. Ook drukt u eenmalig op het puffertje, zodat een spuitje van frisse lavendelgeur de wc wat opfrist. Laat u een velletje papier vallen, dan raapt u deze op en deponeert u deze, óf in de wc óf in het prullenbakje naast de wc. Als u uw handen hebt gewassen onder de kraan, dan droogt u het wasbakje even na met het papiertje waarmee u uw handen droogt. Dat is alles wat ik vraag.

LINDA: Alles? Elk toiletbezoek is een schoonmaakbeurt.

TOOS: Loop maar eens een dagje met mij mee. Toiletten poetsen is een hels karwei. Een borsteltje door de wc halen en de wasbak een kleine napoets geven, is niets vergeleken met wat ik allemaal moet doen.

PIEN: Maar als iedereen zich aan uw regels houdt, dan zijn de wc's toch nooit echt vies?

TOOS: Ha! Slim opgemerkt, jongedame. 'Als', ja. Maar er zijn te veel campinggasten die de moeite niet nemen even achterom te kijken. En dan heb ik het nog niet eens gehad over al die smeerpotsen die hun handen niet wassen na het bezoek. Walgelijk!

SPIKE: Die mensen zorgen er in ieder geval wel voor, dat de wasbakjes niet bezoedeld worden.

LINDA: Wat zeg jij nou, Spike?

TOOS: Klopt. Maar de bacteriën die zij aan hun handen meenemen als zij de wasbakjes links laten liggen, zitten vervolgens wel op deurklinken.

BART: Pien, ik wil dat die tent vandaag nog overeind komt te staan. Kun je misschien het volgende stapje voorlezen?

PIEN: Maar u gaat toch niet de hele dag alle toiletgebouwen af om overal de klinken af te nemen?

TOOS: Weet je hoeveel bacteriën er in ontlasting en urine voorkomen? Heel veel van deze bacteriën leiden tot ziekteverschijnselen. Cholera, pest, tetanus, allemaal ziektes die ontstaan door de celstofwisseling van bacteriën.

LINDA: Niet in Nederland, toch?

TOOS: Ze blijven een gevaar voor de mensheid.

SPIKE: Mevrouw, u hebt helemaal gelijk. Wij zullen ons netjes gedragen als wij uw toilet met een bezoekje vereren. (*krijgt verbaasde blik van Linda*) Geen remsporen, geen achtergebleven waterdruppels, geen papiertjes op de grond. Het is ons allemaal duidelijk. (*tot de rest*) Nietwaar?

BART: Op een camping horen stinkende toiletten er nu eenmaal bij. Nog één van de redenen dat ik kamperen haat.

TOOS: Op deze camping stinken de toiletten dus niet. *(Bart kijkt Toos ongelovig aan)* Nee meneer, echt niet!

BART: Pieeeee-eeen!

TOOS: *(tot Bart)* Meneer! *(Bart kijkt haar aan)* Hebt u mijn regels ook tot u genomen?

BART: Eh, ja hoor, zo ongeveer allemaal wel, ja.

TOOS: Meneer, u neemt mij niet serieus! Dat vind ik heel vervelend. Ik werk er keihard voor om iedereen te behoeden voor ernstige ziekten. U ziet dat niet in.

PIEN: Mijn vader heeft het gehoord, hoor. En ik leef al 20 jaar met hem samen en ik kan u zeggen, dat hij een keurige heer is met betrekking tot toiletbezoekjes.

LINDA: Pien?

TOOS: Ja ja, het zal mij benieuwen. Hier! *(zoekt op haar bolderkar en haalt een papier tevoorschijn)* De toiletregels. *(deelt iedereen een papier uit)* Ook direct wat regels met betrekking tot het algeheel schoonhouden van de camping. Want ook die hygiëne is zeer belangrijk.

SPIKE: Superfijn, mevrouw. Wij zullen ons er keurig netjes aan gaan houden.

TOOS: Jongeman, u klinkt als een wijs jonkheer. Dank u wel! *(kijkt rond)* Iemand nog vragen?

SPIKE: Staat er ook op hoe we ons moeten gedragen in de douches? *(weer een rare, afkeurende blik van Linda)*

TOOS: Och heden, dat vergeet ik daar toch bijna te vertellen. Jongeman, wat scherp. Hartelijk dank. *(recht haar rug)* De douches. *(ratelt op)* Verwijder na het gebruik van de douches de haren met de achtergebleven huidschilfers uit de putjes en deponeer deze in de prullenbakjes net buiten de douches. Maak de wanden van de douches droog. En zorg er met de trekker voor dat de douches modder- en watervrij zijn, zodat de volgende gebruiker in een vrijwel schone douche stapt. En mochten de spiegels door uw douchebezoek beslagen zijn, gelieve deze met een papieren handdoekje, te vinden in de verschillende dispensers naast de spiegels, droog te wrijven.

LINDA: Het lijkt wel strafkamp.

SPIKE: Komt voor de bakker, mevrouw.

TOOS: En nogmaals, alle regels vindt u op het papier. En ook nog even voor de zekerheid. Mocht ik u betrappen op overtreding van één van de regels, dan ontvangt u van mij een waarschuwing in de

vorm van een gele kaart. Bij een tweede waarschuwing wordt de campingdirecteur erbij gehaald en is de kans groot, dat u de camping dient te verlaten. *(met brede glimlach)* Samen zorgen wij ervoor dat uw vakantie tot een schoon einde komt. Een zeer prettig verblijf gewenst en weet *(met mysterieuze stem)*, ik zie alles. *(Toos gaat af met haar kar)*

LINDA: Niet te geloven. Ze hebben hier een toiletten-gestapo. Frau Toos genaamd.

SPIKE: *(gniffelt)*

LINDA: *(tegen Spike)* En wat zat jij nou met haar mee te lullen? Als het braafste jongetje van de klas.

SPIKE: Machtig mooi wijf vind ik het. Die hartstocht voor een stel toilet-potten. Dat is toch briljant? En tja, ik had allang door dat, hoe meer wij tegengas zouden geven, hoe narriger zij werd. Bij zulke mensen moet je gewoon een beetje meegeven.

LINDA: Met je 'Komt voor de bakker, mevrouw.' Heilige boon!

PIEN: Ik denk echt, dat ze je met de pleeborstel achtervolgt als ze je betrapt.

LINDA: leuw.

PIEN: Nou, echt vies kan haar pleeborstel nooit zijn. Frau Toos maakt alleen schone toiletten schoon. Ik denk namelijk niet dat er ook maar één wc is op deze camping met een mini remspoortje of nat papiertje. Iedereen is bang betrapt te worden.

BART: Pien!!! Focus! De volgende stap. Wat moet er gebeuren? Ik wil een keer klaar zijn met dit krenge. Of wil je liever maar direct weer opbreken en naar huis gaan?

SPIKE: Opbreken kun je het niet noemen. De tent staat nog niet half.

BART: *(Toos naroevend)* Frau Toos, is er een hotel in de buurt toevallig? *(het geluid van een oud Volkswagen-busje is in de verte te horen)*

PIEN: *(enthousiast)* Opa! Daar is opa!

LINDA: Dat geluid, dat kan niet missen. *(Pien en Linda geven een gillette van plezier en snellen van het veldje af. Spike pakt een boek uit één van de tassen en gaat erin zitten lezen. Bart staat met een paar stokken in zijn handen en kijkt zwaar hulpeloos)*

BART: Ik heb ook niks aan die meiden. *(glimlacht)* Beiden volwassen en nog steeds als een kind zo blij als die ouwe van mij langskomt. *(weer geïrriteerd)* Maar ik wil gewoon klaar zijn met die rot-tent. Nee, ik wil helemaal geen tent. Ik wil vakantie! *(zucht - Spike blijft lezen)* Hé Spike, zou jij... eh...? *(geen reactie)* Spike, hallo? *(loopt naar Spike toe en zwaait met een hand voor zijn gezicht langs)*

Schijnbaar houd jij van lezen. Zou jij de beschrijving van onze tent willen voorlezen?

SPIKE: Nee, geen zin in. *(leest verder)*

BART: Maar... nou ja, zeg! *(loopt terug en pakt de beschrijving erbij. Linda en Pien komen op. In het midden opa Cor, aan beide zijden heeft hij één van de meiden aan zijn arm)*

PIEN: Kijk pap, opa is er.

BART: Echt? *(pauze)* Pien, dat was al duidelijk toen ik twee gillende keukenmeiden hoorde.

COR: Bart, jongen! Wat fijn om jou weer te zien. *(geeft Bart een hand en trekt hem tegen zich aan)* Al is mijn blijdschap van het weerzien met mijn meiden natuurlijk nog groter. *(ziet Spike)* Is die kerel van jou ook mee, Linda?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto